

Concursul National de Compozitie si Interpretare Muzicala Mihail Jora - Editia a XXVII-a (2017)

ANEXA I

Libretul dat pentru sectiunea Compozitie

Trei *Scene* din D'ALE CARNAVALULUI

de I.L. Caragiale

(adaptare pentru concurs de Dan Dediu)

Personaje:

Mita Soprana

Pampon Bas

Iordache Bariton

Cracanel Tenor

Nae Bariton

Ansamblu instrumental: flaut, clarinet, vioara, viola, violoncel, pian

Scena I

(MIȚA și PAMPON pe scenă, IORDACHE vine repede din culise. CRĂCĂNEL, mai târziu)

IORDACHE: Coană Mițo, ești aici? Vine. (*dând pe Pampon la o parte și luând pe Mița în partea cealaltă*): Pardon. (*Miții*) Vine Crăcănel al d-tale.

Viu într-un suflet de la birt din colț...

Crăcănel a intrat în birt, a întrebat de prăvălia lui d. Nae Girimea,

și băiatul l-a îndreptat aici. Ascunde-te iute... vine, trebuie să fie la ușă.

MIȚA: Crăcănel! ce caută?

IORDACHE: Treci degrabă în odăiță. (*Mița pleacă spre dreapta pe după paravan*)

PAMPON: Te duci?

MIȚA: Da... *(lui lordache)* Când o pleca, dă-mi de veste... fă-i degrabă vânt...

PAMPON: Bine, da' chestia noastră cum rămâne? *(o urmărește până la ușa)*

MIȚA: Mai vorbim noi. *(iese repede în dreapta închizând ușa după ea)*

PAMPON *(aparte)*: Ciudat lucru! să fie vreo moftangioaică?...

Prea plecat-a ca din pușcă!

Poftim, moftul sare-ncoace, -ncolo

De la cine nu te-astepti!

E ciudat! Cam moftangioaică...

(lui lordache) Mă rog, cine e persoana asta?

IODACHE: E o damă...

PAMPON: Bine, damă... O văz eu că e damă, dar cine e? *(Crăcănel intră)*

IODACHE *(încet lui Pampon)*: Lasă că-ți spui eu...

Scena II

CRĂCĂNEL: Mă rog, aici este domnul Nae frizerul?

IODACHE: Aici este... da'... nu-i acasă.

CRĂCĂNEL: Dar... mă rog, se-ntoarce?

PAMPON *(lui lordache aparte)*: Cine-i domnul ăsta?

IODACHE *(încet lui Pampon)*: Lasă că-ți spui eu...

CRĂCĂNEL: Aud?

IODACHE: Nu crez să se întoarcă așa degrabă...

Daca aveți trebuință chiar cu d-lui,

atunci poftiți mai pe seară, poate să-l găsiți...

CRĂCĂNEL: În sfârșit, eu tot mai pot aștepta; poate să vie. *(șade)*

IODACHE: Așteptați degeaba, domnule, vine foarte târziu...

CRĂCĂNEL: De unde știi? poate vine mai curând...

IODACHE *(încet lui Pampon)*: Cum dracul să-i fac vânt?...

PAMPON: Daca spune o dată omul că vine deseară...

CRĂCĂNEL: Ei, poate să am noroc.

Nu știi d-ta? de câte ori pleci să stai un ceas și stai cinci...

Ei, de ce adică să nu pleci o dată

Pentru șapte ceasuri

Si să-apuci sa stai doar unul?... *(se gătește în fața unei oglinzi, își piaptână barbetele și chelia)*

Nu mă dumiresc deloc! *(ia o gazetă și se pune pe citit)*

la te uită ce marasm,

Se-ntâmplă-n lume mai ceva ca-n basm!

Și, chiar, mă rog, de ce să stai un ceas

Când poți să stai vreo cinci?

Și când te-aștepți să stai vreo șapte, prins în chingi,

E gata totul într-o oră! Ba chiar mai repede de-atât!

Niciodată nu poți ști, nici nu știi cum s-o previi!

(Iordache și Pampon dau din umeri. Pampon scoate o pereche de cărți și-ncepe să se joace cu ele pe genuchi. Iordache merge la ușa din dreapta)

MIȚA *(scoțând capul pe ușă)*: Fă-i vânt!

IORDACHE: Nu e chip... Zice că vrea s-aștepte...

MIȚA: Ce dracul caută aici?

IORDACHE: Știu eu... caută pe d. Nae...

MIȚA: Nu-nțeleg.

IORDACHE: I-am spus că d. Nae vine deseară, și tot zice că-l așteaptă... A! stăi, că îi am eu leacul...

MIȚA: Domnul ălălalt s-a dus?

IORDACHE: Nu, e aici...

MIȚA: Să m-aștepte...

IORDACHE *(lui Pampon)*: Dama a zis s-aștepți...

PAMPON *(înceț)*: Bine...

IORDACHE *(către Crăcănel, care e cufundat în citirea jurnalului)*: Ei, boierule, d. Nae nu mai vine... Eu trebuie să-nchiz prăvălia... am treabă să mă duc în târg...

CRĂCĂNEL *(lăsând gazeta)*: A! închizi?... Atunci, dacă închizi, trebuie să mă duc și eu... salutare... Mă-ntorc eu mai târziu... *(iese în fund)*

IORDACHE: Cu plecăciune... S-a dus! uf! Al dracului dobitoc!... De ce mușterii am eu parte astăzi!

PAMPON: Mă rog, cine e ăsta?

IORDACHE: Urâtul ăsta? Este amantul damii de colo...

PAMPON (*sărind*): Amantul damii de colo?... Care a vorbit cu mine adineaori?... Mița?

IORDACHE: Da, da!

PAMPON (*fioros*): Bibicul ei? Țsta e Bibicul?

IORDACHE: Ei, da, frate, când îți spui o dată; Ce te prinde mirarea?...

PAMPON (*care și-a luat pălăria și bastonul degrabă*):

Am pus mâna pe Bibicul! Și nu-l las nici mort, nici mort!

La proțap î fac acuma, și-o să-l perpelesc într-una!

Am pus mâna pe Bibicul! Și nu-l las nici mort, nici mort! (*se repede și iese glonț pe ușa din fund*)

Scena III

IORDACHE: Țsta-i nițel cam țicnit...

De ce mușterii am parte?...

Frumos carnaval mai e!

la s-o scoț acum pe Mița. (*Nae intră*)

Domnu' Nae, în sfârșit!

Mai să cred că nu mai vii.

NAE: De ce?

IORDACHE: Te-a căutat doi inși...

NAE: Cine?

IORDACHE: Unul nu știu cum îl cheamă,

ăl'alt era Crăcănel...

NAE: Crăcănel?...

IORDACHE: Da; și coana Mița... e aici.

NAE (*strâmbându-se*): E-aici Mița?

Nu i-ai spus că nu-s acasă

Si că viu mult mai târziu?

IORDACHE: I-am spus, da' a zis că-asteaptă

Până mâine, până la Sfântul Așteaptă!

Am profitat de-ocazie

Și în colț m-am dus, la birt,

Ceva să mănânc, de foame.
Să gust un pic n-apucasem, și hop, hop!
Crăcănel în birt apare
Și-ntreabă de frizerie,
Frizeria lui dom' Nae.
Degrabă-alergat-am să dau
De veste cucoanii...
Era aici și negustorul ăl'lalt,
Ce zice că are să schimbe-un
Amărât de bilet de-abonament,
Ori să te-ntrebe ceva...
Nu știi bine ce-anume...

NAE: Mița e aici, adică?

MIȚA (*care a crăpat ușa mai dinainte și a auzit ultimele vorbe ale lui lordache, coborând*): Aici, Bibicule, ce-ți pare rău?

NAE (*facându-se vesel*): Să-mi pară rău? cum să-mi pară rău?... Se poate?

MIȚA (*trecând pe lângă Nae, încet*): Scapă-acum de lordache. Am să-ți spun ceva urgent, între patru ochi...

NAE (*facându-se că n-aude*): Auz?

MIȚA: lordache, de-ai terminat aici, fii bun și lasă-ne; am ceva să-i spui lui dom' Nae, în taină...

IORDACHE: Mă duc... să-mi termin porția de varză. (*iese în fund*)